

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασιλικὴν Γραμματείαν

Δυνάμει τῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκύκλιον ταύτης τῆς Σ. Γραμματείας τῶν Γενικῶν διατάξεων τῆς 22 τοῦ παρελθόντος μαρτίου τοῦ ἐνεσιῶτος ἔτους παραλαβόντες καὶ συμβουλευθέντες τοὺς προκριτοτέρους καὶ εἰδημονεστέρους ἄνδρας τῆς ἐπαρχίας μας Παραντιπάρου περὶ τῶν ἐπικρατησασῶν μέχρι τοῦδε τοπικῶν μας συνηθειῶν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ὁκτὼ ἐρωτήματα, εὔρομεν μόνον τὰς ἐφεξῆς συνηθείας εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὅλην παρομοίως ἐπικρατησάσας ἀγράπτους.

Α'. Εἰς τὸ 2 ζήτημα ἢ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσα τοπικὴ τῆς Παραντιπάρου συνήθεια δίδει δικαίωμα εἰς τοὺς γονεῖς νὰ ἀφήσουν μέρος διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐκ τῆς περιουσίας των, ἢ εἰς θετὸν τέκνον, ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲ τὴν διάκρισιν, τὴν δὲ ὑπόλοιπον περιουσίαν χρεωστοῦν ἐξ ἀνάγκης νὰ τὴν ἀφήσουν εἰς τὰ γνήσια τέκνα των.

Β'. Εἰς τὸ 3 ζήτημα οὔτε συνέπεσε ποτὲ εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν νὰ κληρονομήσῃ ἢ ἐπικράτῃ τὸν ἀδιάθετον ἀποθανόντα καὶ μὴ ἔχοντα συγγενεῖς, ἀλλὰ οὐδὲ τοιαύτη συνήθεια ἐπεκράτησε πώποτε.

Γ'. Εἰς τὸ 4 ζήτημα ἢ συνήθεια ἀπ' ἀρχῆς ἐπεκράτει ἕως τοῦ 1790=ἔτους

¹ Μετὰ τῆς ἀπαντήσεως εὑρηται καὶ τὸ ἀκόλουθον ἐγγραφον, ἐξ οὗ μανθάνομεν τὸν τρόπον τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῆς.

Ἀριθ. 27.

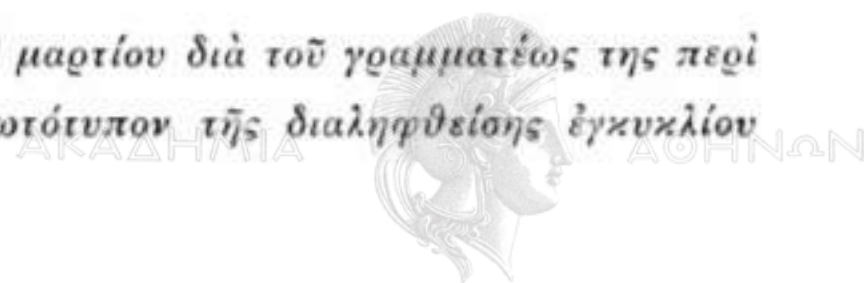
Πρὸς τὸ Δ. Τοποτηρητὴν Πάρου καὶ Ἀντιπάρου

ὁ ἐπχ. εἰρηνοδίκης τῶν αὐτῶν νήσων.

Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 218 ἐγγραφον τῆς τοποτηρήσεως τῆς 6 τοῦ ἐνεσιῶτος Ἀπριλίου, δι' οὗ ζητεῖται ἰὸν εἶναι τῶν καθηκόντων τῆς εἰρηνοδικείας νὰ προκηρύττῃ καὶ ἐνεργῇ συνέλευσιν λαοῦ ἢ προκριτοδημογερόντων χωρὶς νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχήν. 2ον ἂν δὲν ἦτον δέον καὶ ἐκτὸς τῶν καθηκόντων τῆς εἰρηνοδικείας νὰ δώσῃ νύξιν ἐπίσημον εἰς τὴν Δ. Ἀρχὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου δι' οὗ ὑπαγορεύθη νὰ ἐνεργήσῃ συνέλευσιν καὶ τελευταῖον ἂν τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρηνοδίκου ὑπαγορεύουν νὰ δώσῃ τοὺς λόγους εἰς τὰς ρηθείσας ἐρωτήσεις ἢ θελεῖ εἶναι τῶν καθηκόντων του νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ποίαν ἡμέραν ἐπροκλήρυνε, πότε βασίμως συνήλθε συνέλευσις καὶ τὰ λοιπά· ὅθεν εἰς ἀπάντησιν.

Α' ὅτε λαβὼν τὴν 29 τοῦ παρελθόντος μαρτίου τὴν ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκύκλιον τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας τῆς 22 Μαρτίου 1833 πρὸς τοὺς ἐπ. εἰρηνοδίκας καὶ δημογέροντας τῆς ἐπικρατείας περὶ τοπικῶν συνηθειῶν, μετὰ τῶν ἐπισυναπτιομένων ἐρωτημάτων καὶ Γενικῶν διατάξεων, ἐνήργησα αὐτὴν κατὰ γράμμα καὶ ἔννοιαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 ἐγκυκλίου μου χωρὶς νὰ παρεκτραπῶ ἀπὸ τὰ καθήκοντά μου.

Β' ὅτι ἢ Δ. τοποτήρησις ἐξετάσασά με τὸν ἴδιον τῇ 30 μαρτίου διὰ τοῦ γραμματέως της περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ζητήσασα εἰς παρατήρησιν τὸ πρωτότυπον τῆς διαληφθείσης ἐγκυκλίου

εἰς τὸ νὰ καρποῦται τὸ ἐπιζῶν μέρος τοῦ ἀτέκνου ἀνδρογύνου τὴν περιουσίαν τοῦ ἀδιαθέτου ἀποθανόντος συζύγου ἕως οὗ δευτεροῦπανδρευθῇ ἢ ἀποθάνῃ εἰς τὴν χηρείαν, ὅτε διὰ νὰ ἐπιστρέφεται ἡ περιουσία τοῦ προαποθανόντος εἰς τοὺς προσιμωτέρους κατὰ βαθμὸν συγγενεῖς. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1790 ἔτους ἕως σήμερον ἔγινεν ὡς νόμος ἐκ συνηθείας τὸ νὰ λαμβάνῃ μόνον τὸ ἐπιζῶν μέρος ἐν ἑκ τῶν ἑπτὰ κατὰ δεσποτείαν ἀφ' ὅλης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος (ἐξαιρεθέντων πρῶτον τῶν χρεῶν, καὶ τῆς ψυχῆς τῶν ἐξόδων) τὴν δὲ λοιπὴν περιουσίαν οἱ προσιμώτεροι ὡς εἴρηται συγγενεῖς.

Δ'. Εἰς τὸ 8 ζήτημα· ἡ τοπικὴ συνήθεια ἐπεκράτησεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τοῦδε ἐπικρατεῖ, εἰς τὸ νὰ ἐκποιῇται ἡ προῖξ τῆς γυναικὸς συνεστιῶτος τοῦ γάμου δι' ἀνάγκας μόνον κατεπειγούσας τοῦ ἰδίου ἀνδρογύνου, συγκατατιθεμένων ὁμῶς εἰς τοῦτο καὶ συνυπογραφομένων τῶν μερῶν ἀμφοτέρων.

Ε'. ἡ τοπικὴ συνήθεια περὶ δανείου (ἐκτὸς τῶν περιεχομένων ὀκτώ ζητημάτων) ἐπεκράτησεν ἀπ' ἀρχῆς (ἐνῶ ὁ νόμος κάμνει προτιμητέον τὸν ἐνυπόθηκον δανειστὴν τοῦ προσωπικοῦ) εἰς τὸ νὰ ἀπορρίπτεται τὸ δάνειον τοῦ εἰς ξένον τόπον δανείσαντος καὶ μὴ ὄντος αὐτόχθονος, ὄντος δ' ἐνυποθήκου (ἐν περιπτώσει χρεοκοπίας τοῦ ὀφειλέτου) καὶ νὰ λαμβάνωσι τὸ δάνειον αὐτῶν οἱ αὐτόχθονες.

τῆς Γραμματείας, ἐπληροφορήθη λεπτομερῶς περὶ ὧν ἤδη ἐρωτᾷ, ἔχουσα διὰ τριῶν ἡμερῶν τὸ διαληφθὲν τῆς ἐγκυκλίου προοίτιον ἀνὰ χεῖρας της.

Γ'. ὅτι ἐκ τοῦ ἐσωκλείσιου ἀντιγράφου τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 ἐγκυκλίου μου τῆς 30 Μαρτίου 1833 θέλει λάβει λεπτομερῶς πληροφορίας ἡ τοποτήρησις ὅπως ἀκολουθῶν τὴν ἔννοιαν τῶν Γενικῶν διατάξεων, ἐκοινοποίησα τὰς ζητήσεις τῆς σεβαστῆς γραμματείας πρὸς τοὺς εἰδημονεστέρους τῆς ἐπαρχίας ὡς πρὸς τὰς τοπικὰς συνήθειας διὰ τῶν κατὰ μέρος δημογερόντων ὅπως γίνῃ ἡ σύνταξις τῶν τοπικῶν συνηθειῶν μας ἐν τελειότητι.

Δ'. ὅτι τῇ 5 ἀπριλίου συνελθόντες οἱ δημογέροντες τῶν τριῶν χωρίων κεφάλον εἰς τὸ οἶκημα τῆς ἐπ. δημογεροντίας μετὰ τινων προκρίτων τῆς πόλεως καὶ συμβουλευθέντες συμφώνως μετὰ τῶν ἐπ. δημογερόντων περὶ τῶν τοπικῶν μας συνηθειῶν, ἔγραψαν εἰς χάσπην ὅσα εἶναι ἐκ τῶν συνηθειῶν σύμφωνα μὲ τὸν γραπτὸν νόμον, τῇ δὲ 6 Ἀπριλίου συνελθόντες οἱ ἀπὸ τῆς ναούσης συνεβουλεύθησαν περὶ τῶν αὐτῶν παρομοίως.

Ε'. καὶ τελευταῖον, ὅτι ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης ἢ οἱ δημογέροντες δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν τὰς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 33 ἐγκύκλιον τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Σ. Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας τὰς Γενικὰς διατάξεις προτοῦ νὰ εἰδοποιήσωμεν ἐπισήμως τὴν τοποτήρησιν καὶ λάβωμεν τὴν περὶ αὐτῶν ἄδειαν, περὶ τούτου δύναται ἡ Δ. τοποτήρησις ἀναφέρουσα πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Σ. Γραμματείαν νὰ λάβῃ ἐντελεῖς καὶ θετικὰς τὰς πληροφορίας μὲ λεπτομέρειαν.

Ἐν παροικίᾳ τῆς Πάρου
τῇ 8 Ἀπριλίου 1833

Ὁ εἰρηνοδίκης
Δημήτριος Χαμῆρος
ὁ προσ. Γραμματεὺς
Τζάνης Δ. Καμπάνης

〈Πρωτότυπον〉

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ